

Kam se vytratil zármutek?

Stav církvi dnešní doby – výzva k pokání, pláči, přímlyvným modlitbám a proměně

Když se dívám na celý dnešní církevní svět, všechno, co vidím, jsou jen iniciativy a služby člověka a těla. Většinou bez Boží moci a bez jakéhokoliv vlivu na svět. A vidím, jak svět víc a víc vchází do církvi a ovlivňuje církve, místo aby církve ovlivňovaly svět. Vidím, jak Boží dům ovládla hudba, vidím, jak v Božím době vládne zábava. Posedlost zábavou v Božím domě a nenávisť k napominání a nenávisť k nápravě. Ale nikdo to už nechce slyšet...

Kam zmizel hluboký vnitřní zármutek z Božího domu? Co se stalo s utrpením ve službě? Jsou to slova, která už nejsou slyšet v dnešním zhýčkaném světě. Už je neslyšíme.

Hluboký vnitřní zármutek znamená extrémní bolest a lítost. Emoce tak rozjitřené, až se stávají bolestí. **Akutní, hluboce pocit'ovaná vnitřní bolest nad stavem, ve kterém se nacházíš nebo ve kterém je tvé okolí. To je utrpení. Hluboká bolest. Hluboký zármutek a lítost. Agónie Božího srdce.**

Tolik nám záleží na naší náboženské mluvě nebo slovech o probuzení, a přitom jsme se stali tak vlažnými! **Ale každá opravdová touha se rodí z hlubokého zármutku. Každá opravdová touha po Kristu přichází z ponoření, křtu do utrpení.** Hledejte v Písmu a uvidíte, že **když se Bůh rozhodl obnovit situaci, kdy se něco nacházelo v troskách, tak vždy toužil sdílet své vlastní trápení, způsobené tím, že viděl, co se děje Jeho církvi a Jeho lidu - toužil nalézt modlícího se člověka, aby ho mohl uchopit a doslova ponořit, pokřtít do tohoto zármutku.**

Můžeme to vidět v knize Nehemiáše. Jeruzalém je v troskách. Co s tím Bůh udělá? Jak Bůh zareaguje na tuto situaci? Jak Bůh obnoví ty ruiny? Přátelé, podívejme se: **Nehemiáš nebyl kazatel.** Byl to muž zaměstnaný ve vysoké pozici. **Byl to modlitebník.** Bůh v něm našel člověka, který nebude mít jen své tělesné emoce. Nejen nějaké obrovské emocionální zapálení pro věc, a pak to nechat být... **Nehemiáš řekl: „Byl jsem zlomený a plakal jsem a rmoutil jsem se a postil jsem se a pak jsem se začal modlit dnem i nocí.“**

Proč ti ostatní lidé kolem něj – proč oni neměli odpověď? Proč Bůh nepoužil k obnově je? Proč oni nepřišli s Božím slovem? Protože v nich nebyla žádná známka žalu a zármutku! Žádný pláč ani žádné modlitby...

Také v dnešní době - vše je v troskách... **Dotýkají se tě tato slova? Záleží ti na tom? Záleží ti vůbec na tom, že Boží duchovní Jeruzalém - církev je dnes provdána za svět? Že se mrazivá bezcitnost šíří po celé zemi? A ještě osobněji ... záleží ti na Jeruzalému, který je v našich vlastních srdcích? Všude je znamení zkázy, která pomalu vysává všechnu duchovní moc a zapálení. Jsme slepí k vlažnosti. Slepí k té směsici - k tomu prolnutí církvi se světem, které se pomalu vplížilo... To je to, co chce Ďábel: Odstavit tě z boje a zničit to v tobě – abys už více nebojoval na modlitbách, abys už před Bohem neplakal. Můžeš vysedávat a dívat se na televizi, ale tvoje rodina je přitom na cestě do pekla...**

Chci se tě zeptat – usvědčuje tě vůbec to, co tu dnes říkám? Je obrovský rozdíl mezi tímto hlubokým zármutkem a jen „zájmem“ o něco. Zájem je něco, to tě baví, o co se zajímáš - nějaký projekt, záležitost, nebo nějaká starost či potřeba. Chtěl bych ti něco říci - něco jsem se naučil za těch 50 let kázání: Jestliže se něco nenarodí z žalu, zármutku a lítosti - jestliže se něco nenarodí z Ducha

Svatého - kdy to, co vidíš a slyšíš, ty ruiny kolem, kdy tě to přivede na kolena, přivede do křtu soužením a zármutkem - kdy se začneš modlit a hledat Boha. Já vím... **Ó, můj Bože, opravdu to vím? Ne dříve, dokud totiž nejsem v úplné agónii, v úplném zoufalství ze stavu věcí, dokud nejsem přemožen hlubokým zármutkem...** Podívejme se na všechny naše projekty, naše služby, všechno, co dnes děláme. Kde jsou dnes učitelé nedělních škol, kteří by plakali a rmoutili se nad dětmi, o kterých vědí, že neslyší a neposlouchají a že jsou na cestě do pekla? Víte – skutečný život modlitby začíná na místě zármutku - až když jste ochotni a své srdce dát do modlitby – **tak Bůh začne přicházet a začne se s vámi dělit o své srdce.** Vaše srdce začne volat: Ó Bože, lidé se rouhají Tvému jménu! Duch Svatý je zesměšňován! Nepřítel vyšel a zkouší zničit svědectví o Boží věrnosti! Něco je nutné udělat!

Nenastane žádná obnova, žádné rozvlažení, žádné probuzení, dokud Bohu nedovolíme, aby nás ještě jednou zlomil! Přátelé, začíná být pozdě a začíná to být velmi vážné! Prosím neříkejte mi, neříkejte, že vám o něco opravdu jde, když jste schopni hodiny jen vysedávat před televizí nebo u internetu.

Pojďme... „Pane Bože, jsou zde někteří, kteří potřebují přijít k Tvému oltáři a vyznat: Pane, už nejsem to, co jsem býval! Nejsem tam, kde bych měl být! Už nemám Tvoje srdce. Už nemám Tvé modlitební břemeno! ...Přál jsem si jen, abych to měl snadné. Chtěl jsem jenom být šťastný... Jenomže, můj Pane, ta opravdová radost, Tvá skutečná radost přichází cestou skrze hluboký zármutek. Nic co pochází z těla, ti nepřinese radost. Nezajímá mě, kolik peněz... Nezajímá mě, jaký nový dům... Není absolutně nic ve fyzickém světě, co by ti mohlo přinést opravdovou radost! Pouze to, co je učiněno skrze Ducha Svatého, když jsi mu poslušný a následuješ Pánovo srdce.

Postav ochranný val kolem své rodiny, postav ochranný val kolem svého srdce – staň se silným a neústupným vůči nepříteli! Pane Bože, to je to, po čem toužíme!

Autor slova: David Wilkerson

<http://vimeo.com/16139097>

Andělu církve v Laodiceji piš: Toto praví ten, jehož jméno jest Amen, svědek věrný a pravý, počátek stvoření Božího: „Vím o tvých skutcích; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký! Ale že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech. Vždyť říkáš: Jsem bohatý, mám všechno a nic už nepotřebuji! A nevíš, že jsi ubohý, bídný a politováníhodný, slepý a nahý. Radím ti, abys u mne nakoupil zlata ohněm přečištěného, a tak zbohatl; a bílý šat, aby ses oblékl a nebylo vidět tvou nahotu; a mast k potření očí, abys prohlédl. Já kárám a trestám ty, které miluji; vzpamatuj se tedy a čiň pokání. Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou. (Zj 3,14-17).